

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-188/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/190, urbroj: 401-01/20-17-5 od 6. srpnja 2017., radi obnove postupka u predmetu prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 4. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/190, urbroj: 401-01/20-17-5 od 6. srpnja 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/190, urbroj: 401-01/20-17-1 od 3. svibnja 2017., kojim je obustavljen postupak po tužiteljevoj žalbi zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu od strane trgovačkog društva H...-u. i..

Tužitelj u tužbi navodi da je prijedlog za obnovu postupka podnio imajući u vidu odredbu članka 123. stavka 1. točke 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. – dalje: ZUP) jer je tuženik povodom žalbe radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama utvrđivao činjenično stanje o čemu tužitelju nije bilo moguće izjašnjavanje. Smatra da je rješenje Hrvatske elektroprivrede d.d. od 17. ožujka 2017. ništeto jer je on zahtjev podnio H...-u. i.. Tuženik odbacuje prijedlog za obnovu postupka te navodi da se ne može raditi o situaciji da rješenje nije doneseno bez zahtjeva stranke kad je upravnu stvar kao prvostupanjsko tijelo riješila Hrvatska elektroprivreda d.d. protiv kojeg rješenja je izjavljena žalba te se postupak kod tuženika vodi pod klasom: UP/II-008-07/17-01/273. Smatra da je obrazloženje zahvaćeno bitnom povredom upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. ZUP-a jer tuženik nije naveo odlučne činjenice na kojima temelji svoju odluku, a u svezi s postavljenim zahtjevom za obnovu postupka to jest da li je tuženik utvrđivao činjenično stanje povodom izjavljene žalbe radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama. Predlaže da Sud nakon održanog ročišta poništi osporeno rješenje i predmet vrati na

ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj sudjelovao u upravnom postupku na način da je podnio zahtjev za pristup informacijama i žalbu protiv rješenja zbog šutnje uprave. Također nesporno da je rješenjem tijela prvog stupnja od 17. ožujka 2017. odlučeno o zahtjevu tužitelja koji je predmet ovog postupka pa je nejasno tužiteljevo inzistiranje na ovoj tužbi budući da će o njegovom zahtjevu za pristup informacijama u odnosu na sva društva HEP grupe biti odlučeno u postupku koji se vodi kod tuženika, posebno imajući u vidu da prema važećoj praksi tuženika isplate odvjetnicima i bilježnicima koje su učinjene od strane tijela javne vlasti predstavljaju raspolaganje javnim sredstvima u smislu odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da nije povrijeđena odredba članka 98. stavka 5. ZUP-a te da je u rješenju jasno navedeno zbog čega tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu postupka iz članka 123. stavka 1. točke 5. ZUP-a. Navodi da je već presudom ovog Suda broj: UsII-121/17 od 26. srpnja 2017. odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika o obustavi postupka. Konačno navodi da se neosnovano tužitelj poziva na odredbu članka 128. stavka 1. točke 5. ZUP-a kao razlog za ništavost rješenja s obzirom da je u konkretnom slučaju nesporno da je tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama, te je o istom odlučeno rješenjem HEP d.d. pa se ne može raditi o situaciji da je rješenje doneseno bez zahtjeva stranke.

Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu koju je tuženik dostavio.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 123. stavka 1. točke 5. ZUP-a propisano da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Odredbom članka 126. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je postupak, čiju obnovu tužitelj traži, vođen pred Povjerenikom za informiranje zbog tzv. „šutnje uprave“ odnosno zbog činjenice da H...-O. d. s. d.o.o. nije u zakonom propisanom roku odlučilo o zahtjevu za pristup informacijama podnesenom 24. siječnja 2017. Nadalje rješenjem H...-O. d. s. d.o.o. od 17. ožujka 2017. odlučeno je o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama pa je tuženik sukladno odredbi članka 46. stavka 5. ZUP-a obustavio postupak, s obzirom da je donošenjem rješenja od 17. ožujka 2017. prestala „šutnja uprave“ u odnosu na zahtjev za pristup informacijama koji je tužitelj podnio. Rješenje tuženika potvrđeno je presudom Suda broj UsII-119/17 od 20. srpnja 2017.

S obzirom na navedeno proizlazi da je tužitelj kao podnositelj prijedloga za obnovu postupka povodom „šutnje uprave“ koji postupak je okončan tako da je tijelo javne vlasti donijelo rješenje o zahtjevu tužitelja protiv kojega je tužitelj uložio žalbu tuženiku pa je i prema ocjeni ovog Suda pravilan zaključak tuženika da je tužitelj sudjelovao u postupku i to kako prvostupanjskom tako i drugostupanjskom postupku. Stoga, sukladno odredbi članka 123. stavka 1. točke 5. ZUP-a nije učinio vjerojatnim postojanje osnove za obnovu postupka. Naime, pravilno smatra tuženik da nije jasno na koji bi to još način tuženik trebao omogućiti tužiteljevo sudjelovanje u žalbenom postupku osim kroz institut žalbe koji je tužitelj iskoristio i koji je rezultirao donošenjem rješenja te prestankom „šutnje uprave“. Stoga je pravilno na temelju odredbe članka 126. stavka 1. ZUP-a, a iz razloga jer okolnost na kojoj se prijedlog temelji nije učinjena vjerojatnom, tuženik odbio prijedlog

za obnovu postupka.

Suprotno tvrdnji tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je kako to nalaže odredba članka 98. stavka 5. ZUP-a i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovnost odluke tuženika.

Također, pravilo tuženik navodi da nema mjesta oglašenju rješenja ništavim na temelju odredbe članka 128. stavka 1. točke 5. ZUP-a iz razloga jer se u konkretnom slučaju radi o tome da je tužitelj podnio zahtjev za pravo na pristup informacijama te je o tom zahtjevu odlučeno rješenjem tijela prvog stupnja pa je neosnovana tvrdnja da se radi o situaciji da je rješenje doneseno bez zahtjeva stranke.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava to je sud riješio spor bez rasprave.

S obzirom na navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 4. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.